

Подолляни

Це село не шукайте на карті:
Про нього розповім я, країни.
Тож гортати літопис не варто.
А наймення йому – Подолляни.

Вас зустріне волошками жито
І Горині-ріки голубінь.
Двері у кожну оселю відкриті,
А із вікон сміється Волинь.

Журавлі вас поманять на луки,
Зачарують і ночі. й світанки,
Обіймуть мозолясті руки
З хлібом-сіллю, з любов'ю на ганку.

Весілля тут справляють врочисто.
(Сам багатий на доньку і сина).
Хоч мене і манили до міста –
Гордий іменем – подоллянина!

Моя хата в поліському краї
Просто неба, на чорній землі.
Не шукаю небесного раю,
Бо щасливий: живу у селі!